

ROČNÍK III.

ČÍSLO 2

SRPEN 2013

Na úvod

Vážení spoluobčané,

dovolte, abych Vás co nejsrdečněji pozdravil. V jednom z prvních témat mého sdělení bych rád apeloval na správné ukládání bioodpadu. Jak jistě všichni víte, do obce byly rozmístěny kontejnery na jeho ukládání. Bohužel jsou mezi námi i tací, kteří do kontejnerů hází i ořezy ze stromů a keřů, což nám působí velké problémy. Není nic příjemného do kontejneru opakovaně lézt, a ručně, z tlejícího odpadu, větve a jiné těžko rozložitelné předměty vyprošťovat. Přitom jen pár metrů dále, na „starém fotbalovém hřišti“, je místo k tomu určené. Věřím, že v těchto ojedinělých případech došlo jen k nedorozumění. Pro případ nejasností je na každém kontejneru popíska, pro které biologicky snadno rozložitelné odpady je určen.

Dalším tématem s kterým bych Vás chtěl seznámit, je již v minulém zpravodaji zmiňovaný problém podmáčených zahrad v oblasti „Zájezdecký“. Na veřejném zasedání obecního zastupitelstva 21. 8. 2013 jsem navrhnul zastupitelům pozastavení projektu Cháravka „taktéž zmiňováno v minulém zpravodaji“ a finanční prostředky použít co nejrychleji do projektu, který zabrání znehodnocování Vašeho majetku. Věřím, že se k projektu Cháravka vrátíme, jelikož se jedná o velice zajímavé řešení krajinného prvku s dotací „až 100%“.

Původně jsem měl připravenou zprávu, která se převážně týkala reakcí na prohlášení některých zastupitelů v minulém zpravodaji. Mnoho jsem ubral, ale na některé musím reagovat.

1. Zasíťování parcel rozhodně nebylo jedinou prioritou a organizace není nic platná, když scházejí finanční prostředky a to přeče ví každý, „kromě jednoho zastupitele“. V současné době je již zasíťování dokončeno.

2. Volební program? Rozhodně ho nikomu nechceme brát, jen se snažíme dělat to, co je potřeba a na co máme finanční prostředky. Ve volebních programech jsme po několika volebních obdobích četli „rekonstrukci silnice III/3229 v úseku Semín – Břehy a už se na ní opět pracuje?“ O to větší bylo naše zděšení při jednáních s radními Pardubického kraje, když mu bylo sděleno, že k žádným konkrétním pracím, jako je projektová dokumentace, nikdy nedošlo.... Po jednáních s radními Pardubického

kraje nám bylo přislíbeno, že výše zmiňovaná silnice bude realizována v průběhu několika nejbližších let. V současné ekonomické situaci si nikdo neodvážil konkretizovat pevný termín, ale již se na ni pracuje. Snad nám ti, co ji mají ve volebním programu, odpustí.

3. O stodole a sově: Ano, při našem nástupu jsme opravdu převzali prázdnou stodolu a milionové dluhy, a to se opravdu těžce hospodaří. Postavit se k problémům, nebo k někomu čelem, s tím problémem nemáme, ani se toho nebojíme. Přiznám se, že raději řeším problémy z očí do očí, připadá mi to takové čestnější.

Už dost. Do hlavy se mi tlačí další myšlenky a zabral bych celý zpravodaj, musím dát prostor svým kolegům, i když poslední jsem jim ho poskytl a nakonec z toho byla sova.

Ještě bych Vás chtěl informovat, že v průběhu srpna až září budou instalovány v odpočinkových zónách naší obce lavičky a informační ukazatele. Budou pořízeny z dotačního programu Pardubického kraje na podporu cestovního ruchu. „Kraj se podílí 55 tis.Kč“.

To jen na závěr, aby si je někdo nespletl s těmi, co byly slibovány v minulých zpravodajích. S přáním pevného zdraví a spokojeného žití „ slunce v duši“

Jaroslav Trubač
starosta obce Semín.

Kam jsme se poděli? úvaha předsedkyně kulturní komise Libuše Stráníkové

V myslu se často vracím k přednášce o tripolské kultuře, kterou objevil daleko na Ukrajině semínský rodák Vincenc Č. Chvojka.

Přednášející dvojice mladých lidí nám s obdivuhodným zápalem přiblížila onu dávnou minulost a my jsme se tak mohli přenést, díky autentičnosti promítaného filmu, do doby našich předků, kteří dokázali žít klidným, harmonickým životem v souladu s přírodou.

Co vedlo českého patriota vydat se na tak dalekou pouť a usadit se v místech, kde se skrývaly nečekané objevy? Byla to náhoda? Já osobně na náhody nevěřím. Věřím na osudová rozhodnutí nebo vnuknutí, která nám určí směr a pomohou nalézt smysl a poslání našeho pozemského života. Jak dlouhá bude naše cesta, to nikdo z nás neví a nemá smysl po tom ani pátrat. Důležitější je pochopit, proč jsme tady. Příliš jsme se vzdálili od božské podstaty. Zapomněli jsme, že život je vlastně velký labyrint a my tu máme pomocí indicíí k pochopení smyslu našeho bytí.

Určitě sem nepřicházíme proto, abychom bojovali, mstili se, nesmyslně hromadili majetek a ve snaze ovládat druhé se snižovali k odporným praktikám. Všichni vidíme, kam nás tato cesta vede. Nikam jinam, nežli do slepé uličky. Nyní mi dovoluňte citovat pasáž z méj oblíbené knížky „ZE-MĚ“ – Cesta blázna a vnitřní svět Jaroslava Duška: „Pořád nějak nechápeme základní princip našeho manipulačního světa, který spočívá v tom, že nějakí „chytřejší lidé“ něco zakazují. Nacpou nám na hlavy helmy, do těla strčí čipy, oočkují nás, přikážou nám povinnou péči v tom, a nebo onom, proto, aby se náhodou někdo ze systému nevymanil. To by se jim nehodilo. Je přece potřeba pro nějakou úzkou vrstvu lidí, aby všichni makali a minimálně padesát procent svých příjmů odevzdávali na daních, pojistkách a poplatcích. Hra je jasná, není na tom nic složitého.“ Tolik citace.

Ještě se však musím zmínit o jednom člověku. Je jím věhlasný bojovník za zpřístupnění patentů, týkajících se užívání volné energie MUDr. Green. Již před čtyřmi roky mluvil v Barceloně na konferenci, kolik se ročně protáčí peněz v petrolejářském průmyslu. Pamatujte si to číslo: 400 trilionů euro!!!

Tento americký obvodní lékař doložil, že jen

ve Spojených státech bylo přijato 1 600 patentů na volnou energii a na všechny tyto patenty je uvaleno bezpečnostní embargo. Jmenoval lidi, kteří byli kvůli neuposlechnutí tohoto embarga zabiti, dokonce včetně ředitele CIA, který chtěl povolit zavedení malých generátorů na volnou energii pro rodinné domy.

A co takové technické konopí? Proč je proti němu takové tažení? Protože je to obrovský konkurent ropy. Z konopí se může totiž vyrobit úplně všechno!!! Olej, mouka, provazy, látky, pohonné hmoty, laky, masti, krémy, stavební materiál, tepelné izolace, brikety. Je to univerzální materiál, který najde využití v mnoha odvětvích průmyslu. A protože jeho všestranné využití by ohrozilo ropný trh, debatujeme o něm jako o droze. A to jsou ty slepé uličky.

Co nás do nich zavedlo? No přece POKROK! Ale při vši úctě k vynálezům, někde se stala chyba. Někde se nám to zadržlo. Více nežli myslet na blaho lidstva, jsme začali přemýšlet o tom, kolik nám to hodí. Chyba je tedy někde uvnitř nás samotných.

Země nám daruje všechno své bohatství a čeká, jak s ním naložíme. K prospěchu všech nebo ku prospěchu svému? A je tu konec labyrintu – tripolská kultura našich slovanských předků nám dá jasný návod, kudy ze slepé uličky. Až se začneme radovat z úplně triviálních věcí, zase bude dobře. Mít kde žít, mít pro koho žít, být pro druhé potřebným. Žít jako slušný člověk.

Až si tohle všechno uvědomíme, tak nic nebude problém. Protože slušnému člověku by byla hanba nejt pomoci tam, kde je potřeba. Přestanou se hledat viníci za vše, co se nepovedlo, protože snad pochopíme, že za spoustu věcí si můžeme sami. Doufejme, že ta cesta ze slepé uličky nebude trvat tak dlouho, jako to naše bloudění. Návod máme. Stačí jen být v souladu a věřit.

Libuše Stráníková
předsedkyně kulturní komise obce

**Nabídka masáží
v obci Semín
po tel. domluvě
na čísle
606 466 640**

Z historie Semína 6

Opatovický kanál před pěti sty lety a dnes

Roku 1513 byl mezi Opatovicemi nad Labem a Vysokou nad Labem postaven velký jez na Labi, jehož stavba umožnila vznik Opatovického kanálu v podobě, v jaké ho přibližně známe dnes. Stavitelem tohoto vodního díla byl Vilém z Pernštejna pro kterého projektoval technicky náročnou stavbu Kunát mladší z Dobřenic.

Ten dokázal navrhnout kanál o původní délce 34 km při spádu pouhých 18 m. Koryto je místy těsněno jílem a stabilizováno dřevěnými prahy. U Dolan překonává kanál terénní depresi o délce 1 km po náspu a křížení s vodními toky je řešeno formou akvaduktů z nichž největší máme u nás v Semíně. Díky tomuto řešení lze průtok v kanále plně regulovat. Regulace přítoku vody do kanálu byla řešena tzv. Ždánickým stavidlem umístěným v Opatovicích. Díky stavidlu bylo možné nátok vody do kanálu úplně uzavřít, což bylo nutné například při údržbě koryta.

Další velké stavidlo bylo v Bohdanči, kterým se dal samostatně uzavřít úsek od Bohdanče níže. Voda z kanálu pak odtékala jižně „zkratkou“ do Labe kam se vracela pomocí tzv. Rajské struhy, což byl pravděpodobně pozůstatek koryta kanálu z doby před jeho rozšířením na západ roku 1513. Tímto směrem tekla voda z Opatovického kanálu i při jeho jediném známém protržení koncem 17.století. Koncem 19.století bylo prokopáno nové vyústění kanálu do Labe přímo pod Semínem, čímž se délka toku zkrátila na dnešních 32,69 km.

Hlavním funkcí tohoto umělého vodního přívaďče bylo zásobovat vodou rozsáhlou rybníční soustavu čítající přes dvě stovky rybníků a pohánět mlýny. O tehdejší rozsahu soustavy a jejím vlivu na krajinu si můžete udělat představu například při návštěvě hradu Kunětická hora, kde ve věži na podlaže naleznete vyobrazenou Vischerovu mapu pardubického panství z roku 1688.

Opatovický kanál zásoboval vodou asi 2/3 rybníků na celém panství. Podobu kanálu již nebylo nutné měnit, stačilo jen toto důmyslné zařízení udržovat v chodu a především pravidelně čistit. Starší část toku, od Opatovic k bohdanečským sádkám, měli obyvatelé blízkých vsí rozdělena na jednotlivé úseky, které byli povinni třikrát až čtyřikrát do roka čistit. Na údržbu mladšího úseku od Bohdanče k Semínu najímal panský fišmistr placené nádeníky.

Zásadní změnu ve využití Opatovického kanálu přinesla stavba elektrárny v Opatovicích znamenající zvýšení kapacity vtoku do kanálu.

V souvislosti s intenzivním hospodařením okolních zemědělských družstev se zvláště od šedesátých let 20.století velmi rozšířilo využívání vody z Opatovického kanálu k zavlažování zemědělských pozemků. K tomuto účelu vznikla rozsáhlá síť přečerpávacích stanic a potrubí. V současné době zájem o tento způsob využití kanálu klesl asi na 10% původního objemu.

Stavba velké elektrárny v Opatovicích přinesla postupný a cílený zánik mlýnů na Opatovickém kanále, fungujících tehdy obvykle i jako malé vodní elektrárny. Částečně dochována zůstala funkce napájení rybníků: dnes dodává Opatovický kanál vodu do rybníka Pohránovského, Bohdanečského, Předního a Zadního Zábranského, Nadýmače a Sopřečského, v případě potřeby i do rybníka Buňkova a do bohdanečských sádek.

Opatovický kanál je jedinečnou ukázkou technických schopností našich předků v době před 500 lety, ale je také ukázkovým příkladem moderního skloubení požadavků technického rozvoje s ochranou přírody. Klidná hladina umělého vodního toku pevně srostla se svým okolím, přesto však stále vyžaduje zásah lidské ruky a pravidelnou údržbu. Díky citlivému přístupu dnešních vodohospodářů můžeme nejen obdivovat důmysl starých rybníkářů, ale také krásy rostlinného a živočišného světa, obklopujícího dlouhý tok této mimořádné stavby. Toto dílo vytvořené člověkem má kromě výše uvedeného i význam krajinnotvorný, který slouží nám všem a podle toho by jsme se k této památce měli také chovat a přejít si aby se opět stal vyhledávaným cílem vodáků, cyklistů a dalších turistů, kteří nám tuto umělou řeku mohou závidět.

Ing. Martin Oliva

(Použité zdroje: Vladimír Lemberk a Petr Vorel (<http://lemberk.vcm.cz/publikace/opatak1.htm#Opatovicky>))

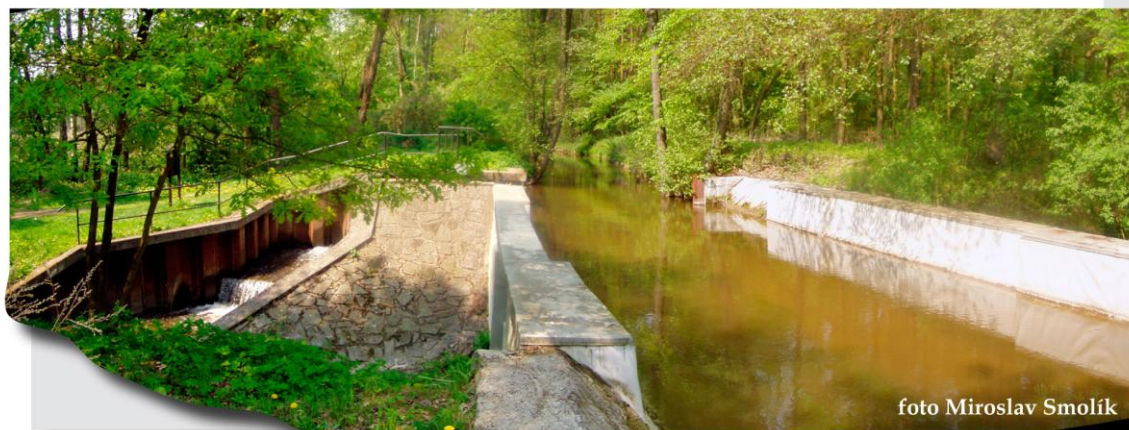

foto Miroslav Smolík

Můj názor

Vážení občané,

po přečtení posledního Semínského zpravodaje jsem si po velkém rozčarování řekl, že i já, prostý občan Semína, vyjádřím svůj názor na dění v naší obci.

Připomínám, že minulý Semínský plátek ovládli svými příspěvky zastupitelé obce, kterým ani tak nejde o blaho vesnice, ale spíše o stálou kritiku jejího vedení a o vlastní sebezviditelnění.

Jak to však bývá a zpívá se "čas otupí i ostrý břit", i já budu dnes na rozdíl od této skupiny mírnější a ohleduplnější.

Jsem přesvědčen, že z těchto "zastupitelů" má morální právo vznést své připomínky pouze bývalý starosta. Ať se to někomu líbí či nikoliv, ale za jeho starostování se Semín jistě pohnul vpřed. Za tuto činnost mu jistě patří dík nás všech. O to smutnější je však fakt, že i on "patriot obce Semín", často sklouzne do šedi kritik a mnohdy očividně nevole spolupracovat s novým vedením obce. Ostatní ať si sáhnou na srdce a do svého svědomí a sami si odpoví na otázku - co jsem udělal pro bezproblémový chod obce?

Minulé volby a počty hlasů pro jednotlivé kandidáty jasně ukázaly jaká je jejich podpora u občanů a podle toho by měli přizpůsobit své jednání. Soudím, že tímto svým přístupem příliš politických bodů nezískají. Dost však vylévání svých osobních názorů, vraťme se do reality všedních dnů a pojďme společně budovat lepší budoucnost naší obce.

Závěrem chci popřát celému zastupitelstvu a všem občanům obce Semín zdraví a mnoho sil.

Děkuji občan Vencel Jiří

Veřejná sbírka na obec postiženou letošními povodněmi

Na veřejném zasedání obecního zastupitelstva v červnu letošního roku bylo zastupitelstvem odsouhlaseno uspořádání veřejné sbírky mezi občany naší obce na podporu obcí postižených povodněmi. Bylo rozhodnuto, že finanční prostředky z této sbírky budou předány obci Dolní Rověň.

Sbírka proběhla během letních měsíců a částka, která byla našimi občany vybrána činí 9 520 Kč.

Vybrané finanční prostředky předá starosta obce Jaroslav Trubač v nejbližších dnech osobně starostce Dolní Rovně paní Ivě Vinařové. Zprávu o tomto setkání zástupců našich obcí přineseme v příštím čísle Semínského zpravodaje.

ms

Co můžeš, když nemůžeš... aneb Komu zvoní hrana?

Ještě donedávna fungovala semínská prodejna zajetým způsobem. V prodejně vytíženě pracovaly tři prodavačky - v pokladně, při pultovém prodeji a na přejímce a postupně doplňování zboží. Sortiment byl tak rozmanitý, že do naší prodejny jezdili nakupovat i lidé z ostatních obcí. Někteří naši spoluobčané využívali ochotu našich „žen za pultem“ a objednávali si pečivo do balíčků, takže i v pozdější době nemuseli mít obavu, že se na ně nedostane.

Bude to rok, co společnost COOP, ve spolupráci s družstvem Jednota nařídila ve všech svých prodejnách kódový prodej. Vše je už centrálně řízené - tudíž žádné vybočování. Každá změna by měla směřovat k rychlejšímu, jednoduššímu a ekonomičtějšmu prodeji.

Prvním předpokladem bylo přeškolení prodavaček na úplně jiný systém práce. To v prvé řadě znamenalo instalaci pokladny s kódovacím zařízením. Odborníci ji však namontovali obráceně, takže projeté zboží nemůže pokladní odsunout do žlábků, neboť tento se nachází na začátku. Prostě, nezadařilo se, ale z toho se přece nestřílí. Při poruše pokladny, což se normálně neděje, se volá opravář. A někdy až „z horoucích pekel“. Do té doby veškerý prodej stojí. Pokud vypadne proud, prodej rovněž stojí, neboť zakódované zboží nelze prodat jiným způsobem. To je potom malér. Někdy si zažertuje i samotné kódovací zařízení a částku zkrátka nenapočítá. Pokladní musí být tudíž jako ostříž.

Vše se zkrátka řídí přes počítače, ale jaké to má výhody? Tak třeba přejímka zboží - nejprve se musí zkontrolovat přijaté zboží dle dodacího listu, poté se toto zboží musí zanést do počítače a teprve potom je lze prodat. Vedoucí prodejny si již nemůže vybírat dodavatele jako dříve a ovlivňovat tak sortiment a jeho ceny. Stane se potom, že do prodejny přivezou meruňky za 80 Kč, ačkoliv od jiného dodavatele by byly za polovinu. A vše se musí stihnout za běžného provozu.

Stabilně zůstaly v prodejně jen dvě prodavačky. Jedna za kasou, druhá za pultem, třetí chodí na výpomoc na omezený počet hodin. Stává se běžně, že přivezou zboží a v prodejně jsou jen dvě síly. Potom musí jedna zároveň obsluhovat i markovat, protože druhá musí přejímat zboží.

Otevírací doba se prodloužila, neboť jedeme po vzoru supermarketu. Tak naše prodavačky pěkně vyskočí, ať je pátek nebo svátek.

Co však zajímá nás, jako zákazníka? V dnešní době je to především cena, která by měla odpovídat kvalitě. Ani jedno z těchto dvou kritérií nemohou zaměstnanci ovlivnit. A tohle je ten pokrok, pokrok, pokrok, už jsme zase o krok, o krok dál, jak se zpívá v té známé písničce.

Tak tomuhle zrovna pokrok neříkám. A to už ani nebudu komentovat hromy a blesky, které se snášejí na hlavy našich prodavaček. Jsou totiž první po ruce, tak do nich. Viníka musíme ale hledat jinde. Chyba je v celém systému. Až budete rozmrzele stát ve frontě, zkuste představit si sami sebe na druhé straně pultu. Jsme přeci lidé a někdy

ta trocha trpělivosti a nadhledu pomůže rozptýlit dusnou atmosféru. Jsme jedna z mála obcí, které mají ještě prodejnu, ale udržet provoz za těchto podmínek - tomu říkám „malý zázrak!

A co vy na to, občané?

Libuše Stráníková
předsedkyně kulturní komise obce

Myslíci myslivci - novinky z Mysliveckého sdružení Semín

Vážení občané, dnešní můj příspěvek z pohledu člena MS Semín bude krátký a věcný.

Lovecká sezona nás teprve čeká, ale již dnes můžeme s hrdozití oznámit občanům, co se nám podařilo uskutečnit.

Mnozí jste si jistě všimli pohybu divokých králíků na koupališti "Kuklák". I toto má na svědomí naše sdružení. Králíky jsme sice vypustili o několik set metrů dál, ale sami si našli cestu zpět k lidem. Je to bezesporu tím, že jejich odchov je polodivoký a oni jsou mezi lidmi rádi. Věřím, že svou přítomností pobaví a potěší obyvatele koupaliště.

Jako další činnost našeho sdružení musím zmínit rekultivaci příjezdové cesty k myslivecké chatě. Tato akce byla finančně velmi náročná, ale ti, kteří tuto komunikaci využívají, naši práci ocení.

Jako předseda našeho spolku chci apelovat na všechny občany obce k dodržování pořádku a čistoty v celém okolí. Je strastiplný pohled na lesní skládky odpadů, Opatovický kanál plný „bordelu“, plasty a jiný materiál vedle všech cest v okolí. Takto se chovají "lidská čuňata", která nemají úctu k přírodě a všem pozitivům s ní spojených.

Závěrem Vás všechny zvou na mysliveckou zábavu, která se koná 7. září ve sportovním areálu "Na Dolíku". Čeká Vás bohatá tombola a zvěřinové občerstvení.

Přeji všem slušným občanům naší obce mnoho sil a zdraví.

Jiří Venc - předseda MS Semín

**Hostinec "Na Haldě
pořádá v sobotu
31. 8. 2013 od 17.00 hodin
ROZLOUČENÍ
S PRÁZDNINAMI**
Připravena je kýta na rožni,
překvapení pro děti
a živá hudba pro dospělé

Začátek školního roku v Základní škole Semín

Prázdniny plné sluníčka, výletů a zážitků jsou za námi. Vzpomínáme na pářáky, s kterými jsme se poslední týden v červnu loučili a přestože bylo počasí poněkud nešťastné, bavili jsme se výborně, i když netradičně ve škole, a ne před školou pod „NAŠÍM DUBEM“ jako obvykle. Z mateřské školky se nám přišli představit budoucí prvňáčci, kterých bude v nastávajícím školním roce celkem osm, a to šest ze Semína a dva ze Strašova. Celkový počet žáků ve škole bude třicet osm, tedy o pět dětí více než v loňském školním roce.

Všichni se již těšíme na novou kuchyňskou linku ve školní výdejně jídel, ale co hlavně, před školou máme nový chodník, který už není plný děr a výmolů, ale je prostě nádherný. Všem, kteří se na těchto změnách podíleli, moc a moc děkujeme, a hlavně panu Kratochvílovi, který to celé zorganizoval. Po chodníku může vyjet celkem snadno až do vestibulu školy jak maminka s kočárkem, tak i vozíčkář.

Na konci školního roku jsme všichni křičeli „Hurá na prázdniny“, teď budeme moc křičet „Hurá do školy“. Škola není jen učení, ale i kamarádi, spousta zájmových kroužků, výcvik plavání, návštěva divadel, muzeí, sportovních turnajů, přírodovědné soutěže, rukodělné dílny a hlavně škola v přírodě.

Tak se človíčku těš!

Mgr. Blanka Smolíková
učitelka Základní školy v Semíně

Obecní knihovna v Semíně

zahajuje po letní přestávce
pravidelný provoz
dne 2. září 2013
provozní doba:
vždy v pondělí
15:30 - 17:30

**Všichni občané Semína
jsou srdečně zváni!**

Knihy jsou pravidelně
obměňovány z fondů
Krajské knihovny v Pardubicích.
Dále časopisy, přístup k internetu.

Současnost semínského mlýna a Opatovického kanálu

Mnozí jistě víte, že došlo ke změně majitele mlýna. Nový majitel, p. Černík, se rozhodl vybudovat v tomto objektu malou vodní elektrárnu.

Někteří z Vás, kteří se účastníte veřejných zasedání obecního zastupitelstva, jste byli svědky, kdy pan Černík na pozvání vystoupil a všechny přítomné seznámil se svými záměry. Pro neinformované „ v první fázi malá vodní elektrárna, dále umístění do objektu obráběcích strojů a v roce 2018 dle programů EU vybudování bytových jednotek pro seniory“.

wwV současnosti probíhá oprava vodního koryta, která měla být dokončena začátkem července. Byl jsem přizván k místnímu šetření, kde nám přizvaní odborníci oznámili, že došlo k pohybu tekoucích písků pod mlýnem a hrozí zřícení stavby. Majitel p. Černík okamžitě zastavil stavební práce a přešel k daleko nákladnější technologii, a to betonování podpůrných pilířů pod mlýnem. Z těchto objektivních důvodů dochází ke zpoždění termínu ukončení stavby.

V návaznosti na opravu mlýna nás trápí nízký průtok vody, což způsobuje značný nárůst vodních rostlin.

foto Miroslav Smolík

Pohled na Opatovický kanál z mostku u mlýna
dne 26. 8. 2013

V této otázce jednáme s povodím Labe a jako nápravné opatření bude nutné provést vyčištění koryta od řas a trávy. O pomoc v této akci požádám místní složky.

Jsem přesvědčen, že nám všem jde o to, aby Opatovický kanál byl opět chloubou naší obce.

Jaroslav Trubač
starosta obce.

foto Miroslav Smolík

Opatovický kanál z mostku u hlavní silnice
dne 26. 8. 2013

foto Miroslav Smolík

Co nového z betonu v naší obci?

Určitě jste si všimli - a pokud někteří ne, v krátkosti vám připomenu.

1) Něco pro nás občany i ostatní návštěvníky naší obce.

U jednoty COOP bylo vybudováno "parkoviště" pro kontejnery na ukládání námi vyprodukovaných odpadů. Plošina pro kontejnery zcela jistě zkulturní tento prostor, usnadní úklid a ulehčí práci pracovníkům svozové služby při manipulaci s plnými kontejnery.

(foto Libuše Stráníková)

2) Něco pro předškoláky a návštěvníky mateřské školy

V areálu mateřské školky byla provedena zámková dlažba pod renovovanou konstrukcí budoucího altánu. Přípravné, výkopové a pomocné práce u těchto dvou akcí zajišťovali pracovníci obecní technické čety. Položení dlažby provedli místní pracovníci důchodci, pánové František Vaňura a František Pokorný.

(foto Libuše Stráníková)

3) Něco pro školáky i ostatní

Naše základní škola se může pochlubit novým chodníkem s bezbariérovým přístupem až do přízemí budovy školy. O celkovou realizaci tohoto díla, včetně zajištění veškerého stavebního materiálu se postarali tatínkové budoucích návštěvníků tohoto zařízení. Stavbu provedli pánové: Klým, Truhlář, Liška a Huňáček R. Musím konstatovat, že i cena za provedení byla velmi solidní.

(foto Libuše Stráníková)

4) A nakonec něco ze železa

Nové zábradlí na mostku přes Opatovický kanál „U Pokorných“ a bezpečnostní dvířka v areálu mateřské školky zhotovil a instaloval p. Josef Václavek junior.

Všem, kteří se na těchto akcích podíleli a přiložili ruku k dílu děkuji a těším se na další spolupráci.

Josef Kratochvíl
místostarosta obce

(foto Libuše Stráníková)

Nová kuchyňská linka ve výdejně obědů v ZŠ

O Semíně, rodácích a lidské paměti

Tu obec můžete klidně projet a ničeho si nevšimnout. Natažená jako nit mezi hlubokým lesem a širokou řekou, táhne se od východu na západ. V jednom bodě se však zauzlí — to u křížku, v místě, kam stejně každý jednou přileze — a potom rozpřáhne paže. Jednu k poledni, aby ji ponořila do kalné vody řeky Labe, a tu druhou na stranu půlnocní, čili severní, kde proroste lesem a zmizí.

Lidé tu od pradávna — a když říkám od pradávna, tak myslím opravdu od pradávna — žijí na pruhu země, který se na pár stech metrech změnil z úrodné prsti polabských nížin v pahorky písku tak jemného, že bychom s ním mohli měřit čas v přesýpacích hodinách našich životů.

Na tomto místě, v této obci, se narodily dvě osobnosti, které zanechaly svojí činností stopy nejenom v povědomí obyvatel Semína, ale tyto jejich stopy překročily hranice kraje, ba co více, i hranice hranic. A o takových lidech je zvykem v obecních kronikách hovořit jako o významných rodácích.

Ten obecně známější, architekt Josef Gočár, jeden ze zakladatelů české variace na kubismus, který vytáhl z pláten výstředních malířů geometrické tvary do reálného života a postavil jej před oči diváků ve formě domů, paláců a továren, aby poslěze, ještě než se uzařel do přísné a strohé klauzury funkcionalismu, zaoblil a zakulatil ostré hrany těch svých geometrických tvarů slováckými motivy a dal spolu se svými přáteli vzniknout ve světě originálnímu, jinde neviděnému stylu rondokubismu, propojující tak západ s východem, stejně jako je propojuje silnice táhnoucí se Semínem.

Tím, ještě před několika lety v domácím prostředí téměř neznámým a pouze v úzkém kruhu odborníků, kdesi na okraji paměti se uchovávajícím rodákem, je v tomto čísle zmiňovaný archeolog Vincenc Častoslav Chvojka. Osudem protěžovaný i pronásledovaný syn semínského sedláka, který prošel lán světa, aby na daleké Ukrajině vykopal poklad. Poklad smyslu svého života.

On, jako amatér — a tedy milovník — právě on dostal tu možnost objevit podivuhodnou pradávnu civilizaci Tripoli-Kukuteni na území Ukrajiny, zapsat se tak nesmazatelným písmem do historie nejenom ukrajinské, ale i evropské archeologie a zaplatit za to svým zdravím a nevyčísitelnou touhou po domově. Po té nitce natažené od východu na západ mezi lesem a velkou řekou. To na naše poměry velkou řekou. Dněpr je přeci jenom jiná liga.

Tíží nás to jako závaží. Dva významní rodáci, dvě

Semínský zpravodaj
čtvrtletník číslo 2 ročník III.
náklad 150 ks
vyšlo dne 28.8.2013 v Semíně
vydavatel Obecní úřad Semín
Semín 138, 535 01 Přelouč
IČ 00274224
Odpovědný redaktor Miroslav Smolík
Za obsah článků zodpovídá autor článku.
Evidováno MK ČR dne 17.2.2011
evidenční číslo MK ČR E20024
Vytiskla Tiskárna Lukáš Sobotka
Budovatelů 361, Řečany nad Labem
Neprodejné

osobnosti české kultury, a k tomu renesanční zámeček s pivovarem a rozlehlými sklepy, renesanční dřevěná zvonnice se zvony, které dvakrát přežily svůj zánik, na hřbitůvku s kostelem z románské doby, Opatovický kanál, ten technický zázrak šestnáctého století, lidské dílo vrostlé do přírody a na něm aquadukt uprostřed lesa a také ta silnice, která spojuje východ se západem a u křížku rozpřahuje ruce na sever a na jih.

Tolik toho tady je, co by zasloužilo shromáždit a uchovat pro příští generace. Tolik toho volá po uchování v paměti.

Kde jinde v České republice by mělo být muzeum slavného archeologa, než v jeho rodišti, když v jiných muzeích se pro něj doposud nenašla ani vitrina? Kde jinde vzpomenout na slavného architekta, než v jeho rodném pivovaru, v rodné místnosti, která svojí výzdobou zachovává ducha konce devatenáctého století a kde jeho otec byl sládkem? Kde jinde zachovat historii místa, než v místě samém?

Kdo z vás zná Tarot, ví, co znamená karta Blázna. Vše je otevřeno, vše je možné! Máme „bláznivě“ skvělý nápad! Chceme z výše uvedených důvodů v Semíně zřídít muzeum. Muzeum jako informační a myšlenkové centrum, které pomůže popularizovat a propagovat ohromné výsledky práce našich rodáků, platformu, s cílem shromáždit a vzájemně propojit všechny zájemce o dílo těchto dvou velkých mužů. A samozřejmě propagovat Semín. Ten pruh úzký proužek země...ale to už vlastně všechno víte.

Jsmo na počátku cesty, je nás pár, ale první krok již byl učiněn. Beseda o Chvojkovi a tripolské kultuře, která se v Semíně uskutečnila (viz. www.seminuprelouce.cz), se setkala s velkým zájmem zúčastněných, včetně přírodních příbuzných V.Č.Chvojky, kteří stejně jako my, touží zachovat toto velké dědictví i pro budoucí generace. A budeme pokračovat dále. V současné době připravujeme speciální internetové stránky, kde se dozvíte mnoho zajímavých informací o tomto archeologovi (dokumenty, korespondence, zajímavosti ze života).

Před několika dny jsem byl kontaktován zástupci ze Slovenské republiky s návrhem mezinárodního projektu, který by spojoval jednu slovenskou obec, náš Semín a maďarský výzkumný ústav, zabývající se Slováky žijícími v Maďarsku, a jehož společným jmenovatelem je rod Gočárů (Gotčarů). Iniciátorem je slovenská strana, která si velmi váží děda našeho slavného architekta, slovenského vlastence Jána Gotčara.

K velkému cíli se stoupá po schůdcích a na každém dosaženém stupni se rozevírá nový a pestřejší vějíř možností. Pojdme to zkusit!

(článek Miroslava Smolíka vyšel v červnu 2013 v časopise „Pola-hoda“, pro Semínský zpravodaj byl autorsky upraven)

